

ارزیابی عوامل موثر خلاقیت و ویژگی معمارانه در طراحی موزه کودک محور با رویکرد ارتقاء خلاقیت

الهه خورشیدی*

khorshidi_elah@yahoo.com کارشناس ارشد معماری

چکیده

امروزه با توجه به رشد روزافزون جمعیت کودکان در ایران، سازگار نمودن بستر یادگیری با تمامی جوانب نیازهای آنها، در کانون مورد توجه متخصصین قرار گرفته است. چرا که محیط فیزیکی به سبب ساختار خود می تواند خیال پردازی، بازی، کنجکاوی و در پی آن خلاقیت را ارتقا دهد. متأسفانه در کشور ما، اکثر فضاهای مختص کودکان فاقد طراحی مناسب و یا در فضاهایی با کارایی غیر آموزشی (خانه) تأسیس می گردند. هدف از تحقیق حاضر، تبیین مدل علی میان برخی صفات موثر در خلاقیت کودکان ۳ تا ۹ ساله ایرانی است. این تحقیق از نوع توصیفی و استنباطی می باشد که با روش پیمایش انجام گرفته و با استفاده از ابزار سنجش پرسشنامه صورت گرفته است. جامعه آماری شامل کلیه کودکان و نوجوانان کانون های پرورشی فکری شهر شیراز و حجم نمونه در این تحقیق معادل ۳۵۶ نفر از کودکان و نوجوان بوده است. نتایج تحقیق با استفاده از نرم افزار SPSS تحلیل و آمارها در دو سطح توصیفی و استنباطی بیان شده اند. یافته های پژوهش بر حسب محاسبه ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل مسیر بیان شده است. نتایج تحقیق بر اساس مدل، تهیه اصولی معمارانه برای طراحی فضاهای آموزشی کودکان ۳ تا ۹ ساله در جهت ارتقاء انگیزش و خلاقیت آنان است. تغییر - تکمیل پذیری فضا و اجزای آن، تداخل فضاهای باز و بسته و بازسازی عناصر محرک طبیعی مانند نور، آب و گیاهان می شود.

واژه های کلیدی: موزه کودک، فضاهای آموزشی کودکان، ارتقاء خلاقیت، اصول طراحی، کودک و معماری.